

Смех з нагоды

Марафон

Так, а нагода была, як кажуць, тое, што трэба — першага красавіка. І ў Мінску ладзіўся сапраўдны фестываль — Рэспубліканскае свята гумару “Беларусы смяюцца”, арганізатарам якога выступіла Мінскае гарадское аддзяленне Саюза пісьменнікаў Беларусі. Уся гэта дзея адбывалася ў ДOME літаратара, уваход у які трэба было “заслужыць”. Справа у тым, што амаль адразу за ўваходнымі дзвярыма месціўся “прапусковы пункт”, а “пропуск” — штамп-пацалунак на руку — можна было атрымаць некалькімі спосабамі: расказаць анекдот, гумарную гісторыю альбо апусціць грошы ў імправізаваную скарбонку-слоік.

У фae на другім паверсе таксама “віравала” жыццё. На сталах былі раскладзены нумары часопіса “Вожык”, а над імі на сцяне знайшла прытулак выстаўка карыкатур аўтару-мастакоў гэтага выдання. Выклікалі ўсмешку малюнкi Алега Гуцола, Аляксандра Каршакевіча, Паўла Шыгчо, Пятра Козіча, Андрэя Пучканёва, Анатоля Гармазы, Алега Папова, Сяргея Волкава. Ладзілася выстаўка-продаж кніг, дыскаў са старадаўняй музыкой, з казкамі і песнямі, а таксама дыскі з творамі М. Багдановіча, Янкі Купалы, І. Мележа,

М. Ермаловіча, У. Караткевіча, Л. Геніюш, Н. Гілевіча, У. Някляева, Р. Барадуліна. Народ танчыў пад вяселую народную музыку. Ладзіліся разнастайныя конкурсы: валёнкам збівалі валёнак, кідалі бульбу ў чыгунок, віламі з завязанымі вачамі намацвалі чыгунок, пацвярджаючы званне спраўнай гаспадыні ці гаспадара...

У вялікай жа зале быў аншлаг, не выправілі сітуацыю і прынесеныя крысьлы: месцаў усім жадаючым — публіка сабралася ўсіх узростаў, ад школьнікаў да дзядуль і бабулек — далучыцца да свята так і не

хапіла, і запозненні амагарты гумару вымушаны былі падпіраць плячыма сцены ў праходах. Не вельмі добра ўраі кпінай стала затрымка адкрыцця вечара амаль на паўгадзіны. Як потым гумарную старшыню Саюза пісьменнікаў Беларусі Мікалай Чаргінец, гэта было зроблена наўмысна, бо ў ДOME літаратара адключалі ацяпленне, і спатрылася якраз трыццаць хвілін, каб прысутныя нагрэлі сваімі целамі і дыханнем залу для выступоўцаў.

Распачаў вечарыну гурт народнага гумару і жартаў “Смехаўд” з вёскі Баянічы (дзе ладзілася

свята гумару) Любанскага раёна. Адмыслова атрапныя кабаты запрасілі гледачоў “У Баянічы на гулянічы”. Самадзейныя артысты адразу стварылі святочны настрой. Літаральна бесперапынна са сцены гучалі жарты, песні, кпіны адно з аднаго, было і “эратычнае” расірананне і перааірананне. Іх падхалілі прадстаўнікі іншых “стаіц” святаў гумару — вёсак Спорава і Ауцокі. Жарты апошняй агучваў пісьменнік, галоўны рэдактар часопіса “Вясёлка” Уладзімір Ліскі. Дарэчы, Уладзімір Сцяпанавіч — аўтар пя-

ці кніш пра Ауцокі; з яго слоў, пра вясковыя досцішы можна выдаць яшчэ цэлы стос кніжак.

Прыйшліся даспадобы публіцы анекдоты, маналог ды сновы заслужанага артыста Беларусі Уладзіміра Радзівілава.

Са сваімі пародыямі на вершы У. Марука, Л. Дранько-Майсюка, А. Усені выступілі Мікола Шабовіч і кампанія. Кампанія ж складалася з Анатоля Міхальчэнка і Дзмітрыя Пятровіча, якія пародыі Шабовіча праспявалі пад гітару. Да іх са сваімі вершамі-пародыямі далучыліся гродзенскія творцы Пётр Сямінскі і Фёдар Чычкан.

Аздобілі вечар гумару выступленні студэнтаў кафедры рэжысуры беларускіх абрадаў і свят БДУКІМ: гумарыстычная інтэрмедія “Маія” (студэнты 114-ай групы), а таксама прадстаўнікі кафедры харэаграфіі з нумарам “Кармен”, Марыяна Кавалёва з нумарам “Вось гэта так!”...

Не абышлося і без падаручкаў: вышлагонцыя вядучыя за лепшую ўсмешку (як жартавалі, можна і без зубоў) прэзентавалі гледачоў кнігай У. Ліпскага “Чыстая брахія”. А старшыня СПБ Мікалай Чаргінец узнагародзіў граматамі СПБ удзельнікаў мерапрыемства: калектывы СШ № 193, гімназіі № 21, Кацярыну Мінкіну, Аляксандра Сабалеўскага, Вольгу Кацаравіч, Дзмітрыя Пятровіча...

Віктар КАВАЛЁЎ

На здымках: імгненні са свята гумару.

Фота Кастуся Дробава

